

der er taget Særstilling. Jeg tør da tro, at vi hurtigt kunne blive færdige med den forestaaende Behandling, og det opfordrer jo ogsaa Klokken til. Jeg maa dog have Lov til at indlede med et Par Bemærkninger om Sagen i sin Almindelighed. Under den lange Skoledebat, der er ført herhjemme — man kan vel endogsaa sige igennem et Par Menneskealdre — er der enkelte Grundbetragtninger, som have trængte sig sejrrig igennem. Medens paa mange Punkter Striden er standende og intet endnu opklaret, er i en enkelt Retning en Grundtanke trængt igennem, som synes nu at vinde Tilslutning fra alle Sider, og det er den, at det var godt, om Folkeskolen kunde udvikle sig til en saa god og rummelig og lys Skole, at den kunde blive en Fællesskole for alle Samfundslags Børn i den egentlige Barnealder. Det er slet ingen ny Tanke, den er gammel, som mange gode Tanker ere, men den har i de senere Aaringer vundet stærk Ørelyd fra alle Sider, og vi have i Udvalget kunnet samles i den Betragtning, at det var godt at støtte Gennemførelsen deraf, at Folkeskolen blev, som jeg sagde, en virkelig Fællesskole, hvad den jo tilnærmelsesvis har været paa Landet i det forløbne Aarhundrede. Det var ret interessant at lægge Mærke til, at man i de samme Dage, vi affattede Betænkningen, enstemmig staaende paa dette Standpunkt, vedtog i Holbæk Byraad at nedlægge alle bestaaende kommunale Skoler af forskellig — Finhed, havde jeg nær sagt, den almindelige Folkeskole, Pigeskolen og Drengeskolen, Betalingskolerne og Realskolen, sløje det alt sammen og indrette en fælles Byskole, en fælles kommunal Skole med gratis Adgang for alle Kommunens Børn. At dette blev vedtaget med 7 Stemmer mod 1 samtidig med, at vi her i Folketinget i Udvalget kunde samles helt enstemmig om den samme Grundbetragtning at gøre Folkeskolen saa vidt muligt til en Fællesskole, synes jeg er ret fornøjeligt. Vi tro, det vil støtte Fællesfølelsen i vort Folk, naar vi alle fra Barnealderen have haft det Fællesliv og Samliv, en Skole giver, vi tro, at det vil mildne Modsætningen mellem Samfundsklasserne og hjælpe Forstaaelsen frem, der er en Betingelse for, at man kan sam-

arbejde i mange forskellige Spørgsmaal. Men hvad kommer det nu Realskolen ved? Jo, for saa vidt som Realskolen mange Steder mere er en almindelig Børneskole end en Realskole, idet Børneklasserne ere mange og fyldte, medens Realklasserne i Sammenligning dermed ere faa og tyndt besatte. Saaledes kan Realskolen mange Steder blive en uegentlig Realskole, en Børneskole, som faar Udseende af at være en Skole for Overklassen. Det har den jo været i Byerne i mange Aar, og i den Skikkelse kan den blive farlig nok paa Landet og komme til at svække Folkeskolen som Fællesskole. Den egentlige Realskole har sin fulde Berettigelse, den vil ingen til Livs; om den end endnu kun er til i en uafklaret Skikkelse, har den sin fulde Berettigelse som et Led i vort Skolevæsen. Men den maatte ikke gerne blive en uegentlig Realskole, en Skole, som med et stort Antal Børn i Børneklasserne traadte i Vejen for Samlingen af alle Samfundslags Børn i Fællesskolen. I de senere Aar har den været paa Vej til at kunne blive det mange Steder paa Landet. Ud fra denne Betragtning ere vore Forslag stillede, som ikke gaa ud paa at ramme eller hemme den egentlige og virkelige Realskole, men derimod paa at forebygge, at uegentlige Realskoler stives af og begunstiges paa Folkeskolens Bekostning. De væsentligste Forslag sigte i denne Retning.

Jeg skal nu nævne Ændringsforslagene og begynde med Nr. 2. Det er en Ændring til Forslagets § 2, og den gaar ud paa, at for at en Realskole kan blive anerkendt — jeg kan gerne bruge de samme Udtryk, som bruges i Højskoleloven — eller godkendt altsaa, skal den foruden mindst 60 Elever i hele Skolen have mindst 30 Elever i Realklasserne. Der er nemlig meget store Skoler, som kalde sig Realskoler, med 100, ja 200 Elever, uagtet kun en ganske forsvindende Part ere Elever i Realklasserne. De skulle altsaa kunne holdes ude fra Godkendelsen ved denne Bestemmelse, fordi de ere uegentlige Realskoler, som væsentlig paatrykke Kommuneskolen, Folkeskolen, et lavere Præg ved at blomstre op ved Siden af den. 30 Elever skulle der altsaa i det